

Vladimír Komárek

grafika

SOBOTKA - RODNÝ DŮM
VÁCLAVA SOLCE
DUBEN 1978

Častože japonské zahrady je úctyhodně čistá, trávák svěže zelený, krápec zastříhaný přesně dle jmen, že právě před chvílí odšel zahradník, který jej a ládkou plánuje. U vily se často mímá uhra doprava a tam stojí obelisk harmonický zapadající do celku zahrady. - Zde tedy pronáje výtvarník Vladimír Komárek - malíř křehkých obrazů, kultivovaně barevných, zaplněných jednoduchými předměty a tichými lidmi. Grafik, jehož listy jsou romanticky zasněné, plně tojenství a klidu. Zahrady se zapomenutými lavičkami, potěšené branka do dvora, opuštěné číše, sezení stříln, čepice, žida, za které před chvílí někdo visel. Snad žena, jejíž šaty na ramínku visel na zvoně skříni. V ti-

chozí prohlížim jeho listy, protože slova jsou zbytečné a hluk by jim mohl ublížit. Jsem v řadě zapomenutých předmětů, v řadě klidu a pozie, v království umělce, který ty věci důvěrně zná, mnohokrát je pohladí svou rukou, zná jejich osudy, minulost i budoucnost. On je mluví a říká do dřeva a tře je čiré nasrtažněmi. Je trůnem pozie pro naše oči, je mřížím předmětů, které neodmyslitelně patří k tomu prostředí, kde žije, k té zahradě, která při jeho práci zvládně nakazuje plně rozuměti.

Zatímco obrázky jsou malovány decentními, kultivovanými barevnými tóny (barevné škála je omezena na minimum), pak jeho grafika je více dynamická, barva je plně černá, tisky tělně většinou autorem se vyznačují určitou hmotnostnou hustotou. Někdo autor šetrně nevytře desku, jinde ponechá na hladké ploše ledý tón či šrouhu. Ruční papíry, na které autor tiskne své listy (zvidnět drobnou grafiku), jsou často archaiské a ještě zvyklí žitnek grafického díla. Kromě suché jehly doplněné někdy kvestintou, zvolil autor svědčným způsobem techniku dřevorytu, ve které plně využije svých schopností ryteckých. Často kontrastuje světlá linka v černé ploše. Nejsí to však linka klasicky čistá, virtuózní a sebejistá, ani linka příliš robustní a neformální. Je to záležitost, osobitý přístup k desce, kterou pojednává a zpodobňuje.

Kresba je špičková, postrádá zbytečné detaily a plně podtrhuje všechny charakteristické rysy typické pro Komárkovy listy - symboliku, středomou kompozici, střídnost a maximální míru vlnu. Střivodní a dřevorytů téměř vždy chybí, z suchých jehel spíše podtrhuje kresbu, zvyšuje hmotnost tvorů jednotlivých předmětů. U některých dřevorytů splatnil autor barevný, velice lehký podtón a výjimečně drobné listy koloruje.

Je požitek prohlížet Komárkovu grafiku, je požitek dívat se a „naslouchat“ jeho obrazům, je požitek číst z jeho tvorby pozadí barev, delimitovat ukryté tojenství, dotýkat se sarketu suchých jehel a hladit černé plochy dřevorytů. Na výstavě grafických listů z posledního období, uspořádané k pedasutým narozeninám autora v rodinné domě bádánke V. Solce v Sobotce se můžeme o jeho mistrovství a schopnosti konstatovat a divákem znova a v plné míře přivedět.

K. Žákovský

Okresní galerie Jičín

Spolek sběratelů a přátel ex libria v Praze
Kolektivní člen Česká společnost pro estetiku
při ČSAV

Ilustrace tisknuty z originálních štůček